

Önálló termelőszövetkezetté alakult a ruzsajárásai „Uj élet” termelőcsoport

A széles pusztát, a királydinnye virágoktól rikkító dombokat keskeny kocsiutak, melyre taposott, végtelen hosszúságú keréknyomok keresztezik. Egy percre úgy tűnik a szemlélőnek, mintha még minden a régi volna itt. De mégsem így van! A porban autók meg vonatokraktor nyomok láthatók, kissé távolabb magas szlopokon két szál telefonkábél szeli át a pusztát, az erdő mellett lovasfogatok, arató emberek, mosolygós arcú marokszedő lányok mennek kaszával, sarlóval, s gereblyével kezükben. Lükket az élet itt is.

De nem így volt ez régen. Nem járt erre a kizsákmányolt, agyonadózott szegényparasztoknál egyéb senki, nem voltak itt telefonpóznák, csak egy korhadt kútgém állott a közelben, amelynek segítségével vizet mertek a pásztorok a szomszagos állatoknak. De most már ez is használaton kívül van s „norton-kút” adja bő vizét az állatoknak. A hosszú legelő széleit fiatal erdősávok szegélyezik. Olyan ez a puszták, mint valami hatalmas szőnyeg, amelyet szorgalmas kezek, boldog dolgozók hímeznek, mert tudják, hogy itt minden az övék, mindennel saját jólétüket szolgálják. Uj élet született itt, ahol régen csak nyomor volt, ahova az adóvégrehajtók és a csendőrökön kívül senki sem járt a multban. „Büntetésnek” számított nekik — még a gazdag zsákmány ellenére is — néhány napon keresztül a ruzsajárásai homokot róni.

„Megerősödünk”

A telefonkábelek mellett tovább haladva, a learatott tarlók és a csomóba rakott búzakeresztek fölött vörös és nemzetiszínű zászlókat lenget a hőségűtől alig mozgó levegő. A zászlók alatt széles, hosszú tábla hirdeti, hogy ez itt a ruzsajárásai „Uj élet” termelőszövetkezet.

A csoport tagjai valamennyien együtt vannak, férfiak, asszonyok, lányok egyaránt ünneplőbe öltöztek. Nagy ünnepre készültek fel most. Az „Uj élet” termelőcsoport most alakul át önálló termelőszövetkezetté. Fodor elvtárs, a csoport párttitkára boldogan beszél a tagjairól:

— A második nagy nevezetes esemény ez csoportunk életében. Emlékezték még, alig félévvel ezelőtt 17-en kezdtük, 17-en indultunk el a megalakulás után a közös gazdálkodás útján. Semmink sem volt, 62 hold földdel, s néhány igásállattal kezdtük, ma pedig már 300 darab hizosertésünk van, lóállományunk is 9-re emelkedett, több, mint 16 darab fejős és hasas marhánk van. Elég megerősödünk tehát ahhoz, hogy most már megtegyük a következő lépést, Százhuszonegy tagja van már csoportunknak. A tavaszi növényápolási munkák idején és azóta bebizonyítottuk, hogy most már a saját lábunkon is megállunk, elég erősek vagyunk ahhoz, hogy most már magunk intézzük a magunk sorsát, de természetesen továbbra is a Párt iránymutatása alapján.

Szemben az ellenséggel

Az összegyűlt csoporttagok végiggondolják most, mennyi nehézséggel kellett megbirkózniuk. Talán nem is jutottunk volna ideig, ha nem éreztük, hogy velünk van a Párt, segít minket és előttünk a szovjet kolhozparasztok példája, akik harminc évvel ezelőtt ugyan

így kezdték, mint mi, ma pedig már a világ legfejlettebb mezőgazdaságának tulajdonosai. A csoport tagjai eddig derekasan megállták helyüket a munkában, nem ijedtek meg a falusi ellenség, a kulákság orvátadásaitól, bebizonyították az ellenségnek, hogy a közösség és a Párt ereje, akarata legyőzhetetlen. Tiszántartották a csoportot az ellenségűl, még kezdetben kizárták vagy fel sem vették a szövetkezetbe az oda nem való elemeket, munkában és harcban edződött, erősödött ez a csoport. A középparasztok is tömegesen látják be, hogy nekik is a szövetkezetben a helyük, s gyors egymásutánban kérték felvételüket a csoportba olyanok is, mint Fodor Imre 18 holdas középparaszt. Belátják, hogy csak így lesz élet ezen a kietlen homokon, csak így lesz itt villany, telefon, boldogság és jólét.

Az önállóság útja

Ez a tudat most is ott él, ott erősödik az „Uj élet” termelőcsoport tagjaiban. Most, amikor megkapták azt a kitüntetést, hogy önállóíthatják magukat, még erősödött bennük ez az érzés. Szabó Ferenc brigádvezető elmondja, mit jelent számukra az önállóság, elmondja, mennyire más lesz itt az élet, mint eddig volt.

— Nem függünk a földműveszövetkezetűl, áruinkat szabadon értékesíthetjük, csak a termelőszövetkezet igazgatósága irányít bennünket, önálló könyvelésünk lesz, amelyet könnyen áttekinthetünk. Mindenki tudja majd hol tartunk a munkával, milyen eredményeket érünk el máról-holnapra.

Erre már alaposan felkészült a csoport. Az üzemi EPOSz szervezettel két fiatal tagját már hónapokkal ezelőtt könyvelőtanfolyamra küldték, már el is végezték az iskolát. Könyvelőkben és adminisztrációs dolgozóknak sem lesz itt hiány.

Tejüzem, új istálló, fiáztató, siló

A csoportból a tejet eddig hosszú úton keresztül mindig a földműveszövetkezetbe kellett behordani. Ez állandóan egy embert igényelt. A térv már elkészült. Az „Uj élet”-nek önálló tejüzeme lesz. Nemcsak a csoport teheneinek tejhozamát dolgozzák itt fel, hanem ide gyűjtik a tejet a környező kis- és középparaszttok. A feldolgozásból kikerülő melléktermékekkel malacokat s borjakat nevelnek majd.

Még ebben az évben felépülhet a 48 nagy jóság részére tervezett istálló, a 27 darabból álló sertésenyésztőrszere a nagy fiáztató s ezenkívül még két darab száz köbméteres silóraktár épül. Elkészül az új baromfiudvar, ezt jórészt mind az önállósítás teite lehetővé az „Uj élet” dolgozó parasztjai részére.

Nagy Mihály, a kertészbrigád vezetője arról beszél, tisztában vannak azzal, hogy az önállósítás nemcsak előnyökkel, hanem újabb feladatokat is jelent számukra. Különösen megnőnek most a feladatok a brigád- és munkaverseny tovább-szervezésében.

Példát kell mutatni

— Eddig is nagyon figyeltek bennünket a környező egyéni dolgozó parasztok, de most, hogy igazi nagyüzem lettünk, még jobban rajtunk lesz a szemük. Még jobban meg kell szervezni a brigádokat, munkacsapatokat, mindegyikünknek meg kell ismerkednie a munkaegység számításával, mert most már még nagyobb rajtunk a felelősség. Terveinket csak úgy tudjuk megvalósítani, ha még jobban megszervezzük a munkát, még jobban megragadjuk a dolog végét.

A munka jobb megszervezésének irányításához természetesen szükség van még erősebb pártszervezetre. Erről sem feledkeztek meg a csoportban. A legjobb tagok közül eddig már a vezetőség 12 tagjelöltet választott ki, de még tovább javítják és fokozzák a tagjelöltfelvételi munkát. Ez fontos is, mert amint Fodor elvtárs, a párttitkár mondja, a pártszervezet az ütőere itt mindennek.

Csepri József.

A MESSZE SZIBÉRIAI FALVAKBAN IS megszépült az élet

Jelizaveta Dimitrijeva felállt, pillantását körüljárta a hallgatókon. E pillanatban csend lett, a légy zümmögését is meg lehetett volna hallani. A fiataloknak felcsillant a szeme.

— A mi tanítónk! — gondolták büszkén.

Jelizaveta a faluban született, itt tanult, majd a városban szerzett tanítói diplomát és most már két esztendője oktatja a falu gyermekeit. Szereti a kolhozot, lekövetlenül kapcsolódik be a közösség minden ügyébe. Itt,

cin így szólt: „A föld is, a gépek is, az állatok is, mind, mind az enyém, a miénk, a kolhozé. Azért, hogy milyen állapotban van a nyáj, a föld és a gépek — felelősek vagyunk az állam, a nép előtt én is, szomszédom is és mi, kolhoztagok valamennyien is.”

— Nem is lehet másképp — vetette közbe

egy fiatal brigádvezető.

Nem magunkra, hanem az államra gondolunk, mikor 500 mázsa tervenfelüli gabonát adunk be.

Nikita Pavlenko, öreg kolhozparaszt emelkedett szólásra:

— Nem akarok falunk multjáról beszélni, nem is érdemes emlékezni arra, mert Szibéria a fccradalom előtt a nyomorúság és sötétség földje volt. Ma gépekkel dolgozunk és Moszkva hangját hallhatjuk a rádióból.

— Valóban — vette ismét át a szót Jelizaveta. — Az elektromosság és a gépek megkönnyítették a munkát. Ma villanyáram működeti a malmot, a gyapjúkártól s még sok más üzemenket, a cséplést és a takarmányozást is a villanyáram segítségével végezzük el. Kolhozunk-

ban kialakult a technikai értelmiség,

új szakmák

keltek, amelyek a falu előtt nem ismert. Vannak gépezeink, rádiószink, villanyszereleink.

Jakov Rjadovej csillogó szemmel hallgatta a tanítónőt, hiszen röviddel ezelőtt még számítóvető volt és Jelizaveta segítette neki a tanulásban, készítette elő a tanfolyamra s ma már ő a kolhoz villanyszereleje.

A kolhoz-értelmiség szenvedélyesen szereti munkáját, csak a kolhoz érdekeiért él, hiszen mindannyian a népből kerültek ki. A komzomolást is elöl járának a munkában és a kezdeményezésben.

Mikor a kolhozfaluk kulturájára terelődött a szó, valamennyien büszkén állapították meg azokat a változásokat, amelyeken a falu csak a legutóbbi négy esztendő alatt is keresztülment. Örömmel sorolták fel könyvtárjuk gazdagságát, tanulóköreik eredményes munkáját, színjátszó- és zenegyüttesük magasszínvonalú előadásait.

Elégedett hangulatban ért véget a gyűlés a klubban.

Jelentés a könyv ünnepének második napiáról

Egyre többen vásárolnak könyvet Szegeden

Már a második napja tart a könyvvásár. Egyre több és több dolgozó keresi fel a könyvsátrakat. Különösen estefelé állnak sokan a könyvsátrak előtt, amikor a nappali hőség egy kicsit csökken.

— Megvan még a „Valikán a haladás ellen” című könyv? — kérdezi Helmi Gézné, az Egyetem sátra előtt. — Reggel még egy tucat volt belőle és most csak kettő van a polcon. — Ugy fizet, hogy le se teszi kezéből a könyvet, mintha attól félne, hogy elveszik tőle.

Vajon miért ehhez a könyvhöz ragaszkodik? Elmondja, hogy az egyetemi pártszervezet egyik népnevelője és ebből a könyvből is alaposan fel akar készülni, hogy jó felvilágosító munkát végezhesen.

Kemenes Antal is kijött a könyvnapra. Tizenöt éves fiának a „Fegyvert s vitézt éneklek” című könyvet veszi meg. „Katona szeretne lenni a fű” — mondja — „legalább ebből is megtanulja, milyennek kell lenni az igazi katonának.

Most már a tudás az övé is

Itt van a sátor előtt Hegyközi Ilona is. A felszabadulás előtt vajjon gondolhatta volna arra, hogy komoly tudományos könyvet vásárolhat? Nem gondolhatta. Azért, mert a Sebészeti-klinika mosónője volt. De most gondolhat. Pedig most is a Sebészeti-klinika mosónője, — de most már a tudás az övé is. Ki is használja, — éppen most fizeti ki a „Vallás keletkezése” című kis könyvet.

A Klauzál-téren is szoros gyűrű fogja körül a Könyvtérjesztő NY. sátrát. Férfiak és nők válogatják a

könyveket. Aki már vásárolt, az félreéli és szemléli, hogy legközelebb, ha pénze lesz, melyik könyvet vegye meg. Turai András is a hóna alatt szorongatja a „Leninizmus kérdései”-t, és Kalinin „Kommunista nevelés” című könyvét. Ugy látom, akad itt minden könyvnek gazdája, akár ideológiai, tudományos, vagy szépirodalmi könyv legyen az.

Élen a Textilkombinát

Nézzük meg az üzemetek is, milyen eredményeket értek el két nap alatt.

A Textilkombinát újú dolgozóitól mutatkozott eddig legnagyobb érdeklődés a könyvek iránt. Eddig több mint 300 darab könyvet adtak el. Az üzem vezetősége hozzásegítette a dolgozókat ahhoz, hogy részletekre is vásárolhassanak könyvet, így az érdeklődés még jobban felgyógyult. A háromszáz könyv is bizonyítja, hogy az új gyárban új szellem alakul ki és az ifjú dolgozók szabad idejük jelentős részét olvasásra, tanulásra használják fel.

Élég szép az eredmény a Szegedi Kenderben is. Péntek délutánig több mint 1500 forint áru könyvet vásároltak készpénzért a dolgozók.

A Magyar Kender dolgozó is nagy érdeklődéssel fordultak a könyvnapra. A könyvek felé és pénteken — nemhiába fizetéses nap volt, — háromszor annyit könyv kelt már el, mint az előző napon.

A könyvnapok vége felé nemhogy szűnne az érdeklődés a könyvek iránt, hanem ellenkezőleg — fokozódik. A szegedi dolgozók kihasználják ezt az alkalmat is, tudásuk fejlesztésére.

Szegeden rendezik meg az országos élettani vándorgyűlést

A Magyar Élettani Társaság a jövő héten 21-től 24-ig Szegeden rendezik meg országos vándorgyűlést. Ezen az ország különböző részéből több mint 300-an vesznek részt és 100-nál több előadást hallgatnak végig. Az ország legkiválóbb élettani tudósai tartanak majd előadásokat, köztük szegedi tudósok is. Az előadások élettani kutatásunk ha-

talmas fejlődését mutatja majd meg, amelyet a felszabadulás óta elértünk, elsősorban a Szovjetunió segítségével, a pavlovi iskola és az élenjáró szovjet tudomány tanításai alapján.

A vándorgyűlés szerdán délután ünnepélyes keretek között kezd meg előadásait, tanácskozásait az Ady-téri egyetemen.

Bizakodó aratási hangulatról számoltak be az Operatív Bizottság ülésén

Pénteken ülést tartott a szegedi Operatív Bizottság, hogy megbeszélje az aratás, cséplés, terménybegyűjtés időszerű feladatait. A cséplőgépek beosztása Szegeden már megtörtént és Szeged közigazgatási területén 14 gép kezd majd meg a cséplést.

A bizottság különösen nagy gondot fordít a tűzbiztonságra és ezzel megakadályozza a kulákok esetleges kártevéseit. A tűzbiztonság érdekében elhatározták, hogy még két szerűszerketben szerelnek fel telefont, amellyel

azonnal értesíthetik szükség esetén a tűzoltókat. Ezektől különböző helyen lévő szerűskertnek lesz telefonja. Egyéb óvintézkedéseket is megtettek a tűzkárok megelőzésére és a DÉFOSz segítségével a dűlőbiztonságot is kiépítik tűzvédelemre.

Az Operatív Bizottságon elhangzott jelentésekből kitűnt, hogy mindenütt bizakodó a hangulat és Szeged területén a tavalyinál sokkal jobb terméseredményekre számítanak. Átlagban gabonafélékből holdanként nyolc és fél mázsa termés várható.

Ma délután évszázó ünnepségek a szegedi iskolákban

Szeged középiskolaiban ma délután tartják meg az évszázó ünnepségeket. Különös jelentősége van ma ezeknek az ünnepségeknek, hiszen diákifjúságunk hatalmas tanulmányi és munkafegyelmi verseny sikeres befejezése és győzelme után tekint az

egységes ifjúsági szervezet, a Dolgozó Ifjúság Szövetsége megerősítése elé. Az évszázó ünnepségek másora között kiemelkedő helyen áll Rákosi elvtársnak kongresszusi beszéde, melyet a diákfiatalok és a szülők együttesen hallgatnak meg rádión keresztül.

Két tábor

áll egymással szemben ma a nemzetközi politikában. Ez a tábor a haladás és a béke, a háború tábor. A haladás, a béke megvédéséért folytatott küzdelem táborát a nagy Szovjetunió vezeti. A Szovjetunió vezetésével egyre erőteljesebben sorakoznak fel a békéért küzdő dolgozók, akiknek érdeklődése napról-napra fokozottabban fordul a nagy békétábor népeinek küzdelmei felé.

Több jelentőség bizonyítja, hogy Szeged dolgozóinak is megindult az érdeklődése a nemzetközi politika, vagyis a békeharc kérdéseiről. Ezt bizonyítja a Szegeden megindult „Nemzetközi kérdések” című előadássorozat minden alkalommal igen nagyszámú hallgatósága. Ebből az előadássorozatból megismerhetjük a nemzetközi békeharc mozgató rugóit, s megismerhetjük a békétábor harcos résztvevőinek életét, munkáját is. A most következő előadás a kínai népi demokrácia győzelmének jelentőségével ismerteti meg. Az előadást Strack János elvtárs tartja vasárnap délután 10 órakor a Korzó Moziban.